

**Rady Miejskiej w Lubrańcu
z dnia ... września 2019 roku**

w sprawie nadania tytułu Zasłużony dla Gminy Lubraniec.

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt. 14 ustawy o samorządzie gminnym (tekst jednolity Dz. U. z 2019 r. poz. 506 z późn. zm. ¹⁾)

**RADA MIEJSKA
u c h w a ł a:**

**§ 1. Na wniosek Kapituły nadać tytuł Zasłużony dla Gminy Lubraniec -
pośmiertnie Pani Tekli Róży Marciniak.**

§ 2. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

BURMISTRZ LUBRAŃCA

Acceptuję
Stanisław Budzyński

Jolanta Chmielewska
Radca Prawny
Tr/W/129

¹ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2019 r. poz. 1309.

UZASADNIENIE

W związku z pozytywną opinią wniosku w sprawie nadania tytułu Zasłużony dla Gminy Lubraniec **pośmiertnie Pani Tekli Róży Marciniak** przez Kapitułę w myśl art. 18 ust. 2 pkt 14 ustawy o samorządzie gminnym (tekst jednolity Dz. U. z 2019 r., poz. 506 z późn. zm.) oraz § 2 pkt. 1 Regulaminu zasad i trybu nadawania tytułów : 1) „ Zasłużony dla Gminy i Miasta Lubraniec ”, 2) „ Honorowy Obywatel Miasta Lubrańca ” stanowiącego załącznik do uchwały Nr XXIII/168/2004 Rady Miejskiej w Lubrańcu z dnia 26 października 2004 roku przedkładam Wysokiej Radzie uchwałę w sprawie nadania tytułu „ Zasłużony dla Gminy Lubraniec ” prosząc o jej podjęcie.

WNIOSEK KAPITUŁY
DOTYCZĄCY PODJĘCIA UCHWAŁY W SPRAWIE NADANIA TYTUŁU
ZASŁUŻONY DLA GMINY LUBRANIEC - pośmiertnie Pani Tekli Róży Marciniak

Zgodnie z podjętą Uchwałą Nr XXIII/168/2004 przez Radę Miejską w Lubrańcu z dnia 26 października 2004 roku w sprawie ustanowienia tytułu „Zasłużony dla Gminy i Miasta Lubraniec” oraz „Honorowy Obywatel Miasta Lubrańca”, a także przyjęcia regulaminu zasad i trybu nadawania tytułów do 30 czerwca 2019 roku wpłynął wniosek złożony przez Burmistrza Lubrańca Stanisława Budzyńskiego w sprawie nadania tytułu „Zasłużony dla Gminy Lubraniec” - pośmiertnie Pani Tekli Róży Marciniak.

Dnia 9 września 2019 roku członkowie Kapituły odbyli posiedzenie podczas którego zapoznali się z treścią wniosku, szczególną uwagę zwracając na jego uzasadnienie.

W posiedzeniu udział brało 7. członków Kapituły tj. 87,5 % składu.

Członkowie Kapituły w głosowaniu jawnym jednogłośnie wniosek zaopiniowali pozytywnie.

Przedstawiając uzasadnienie, które zaopiniowano pozytywnie proszę Wysoką Radę o podjęcie w tym temacie uchwały dotyczącej nadania tytułu „Zasłużony dla Gminy Lubraniec” – pośmiertnie Pani Tekli Róży Marciniak.

Projekt uchwały radni otrzymali.

Uchwała dotyczy nadania tytułu „Zasłużony dla Gminy Lubraniec” – pośmiertnie Pani Tekli Róży Marciniak.

PRZEWODNICZĄCY KAPITUŁY

Piotr Sławianowski

Piotr Sławianowski

Członkowie Kapituły po zapoznaniu się z uzasadnieniem wniosku stwierdzili, że śp. Tekli Róży Marciniak należy przyznać tytuł Zasłużony dla Gminy Lubraniec - pośmiertnie ze względu na zasługi na rzecz integracji społeczności lokalnej, włączanie się w różnego rodzaju przedsięwzięcia społeczne promujące i popularyzujące gminę, działała na rzecz oświaty i nauki, krzewienia kultu religijnego oraz obronności ojczyzny.

Śp. Tekla, Róża Marciniak mieszkanka Lubrańca, powszechnie znana, ciesząca się szacunkiem za to czego dokonała, za wierność swojej pracy, rodzinnemu miastu, wierze i Polsce. Nazywana przez mieszkańców miasta i okolic „Ciocią Różą”. Można powiedzieć, że śp. Tekla Róża Marciniak to jeden z symboli Lubrańca niemal całego XX wieku (żyła bowiem pełne 90 lat).

Przez kilka dziesięcioleci, od lat 50., jako pracownik Spółdzielni Wydawniczej „Ruchu” śp. Tekla Róża Marciniak związana była z dosłownie jednym miejscem – kioskiem „Ruch” (nazywanym lokalnie „U Róży”).

Śp. Tekla, Róża Marciniak po skończeniu Gimnazjum im. Marii Konopnickiej we Włocławku, gdzie uzyskała tzw. małą maturę, kontynuowała naukę w Liceum Handlowym w Bydgoszczy. Z maturą tej placówki stała się przed wojną w Lubrańcu jedyną kobietą uprawnioną do głosu w wyborach do Senatu RP. Była także chrzestną budynku Szkoły Podstawowej w Dąbiu Kujawskim.

Śp. Tekla, Róża Marciniak na kilka lat przed wybuchem II wojny światowej zatrudniła się jako sekretarka w lubranieckim młynie, to stanowisko udało się jej zachować także w czasie wojny, mimo że młyn zajęli Niemcy, którzy kontrolowali dosłownie wszystko, a żywność reglamentowali. W tych warunkach Tekla, Róża Marciniak wykazywała się odwagą, wbrew zarządzeniom władz okupacyjnych, kierowała do przemiału zboże, dostarczane jej potajemnie przez współmieszkańców. Wspomagała paczkami żywnościowymi swoich nauczycieli z gimnazjum we Włocławku oraz udzielała pomocy wielu potrzebującym mieszkańcom gminy i miasta.

Nie brak także wspomnień o sympatii, jaką śp. Tekla Róża Marciniak miała do żydowskich obywateli Lubrańca, a wielu z nich mieszkało w rodzinnej kamienicy p. Marciniaków.

Po wojnie śp. Tekla Róża Marciniak zaangażowała się społecznie. Wspierała ks. Stefana Wyszyńskiego późniejszego Prymasa Polski, który został rektorem Wyższego Seminarium Duchownego we Włocławku z tymczasową siedzibą w Lubrańcu. Śp. Tekla Róża Marciniak dla Kościoła katolickiego w rozumieniu wspólnoty oraz dla kościoła w Lubrańcu zawsze miała wielkie uznanie. Kontynuując tradycje rodzinne, co roku 1 sierpnia, z jej intencji w kościele Lubranieckim odprawiana była Msza Święta będąca wspomnieniem poległych w Powstaniu Warszawskim. W czasie PRL tak sformułowaną intencję można uznać za przejaw jej niezłomności.

Śp. Tekla Róża Marciniak była członkiem Społecznego Komitetu na rzecz utworzenia LO w Lubrańcu. Została matką chrzestną powojennego sztandaru ufundowanego dla Gimnazjum im. Marii Konopnickiej we Włocławku.

Dbiała o zaopatrzenie swojego „Ruchu”, zwłaszcza w latach 80. Nie było to łatwe, jednak umiała tak wpłynąć na rozdawnictwo towarów w „ruchowskiej” centrali we Włocławku, by w jej kiosku mieszkańcy Lubrańca i okolic mogli kupić to, co było im potrzebne. Mimo podeszłego wieku, do końca nie chciała rozstawać się z pracą, kochała ją i kontakty z ludźmi, którym do końca życia pragnęła pomagać. Dopiero operacje wykluczyły ją z aktywnego życia. Aż do śmierci zachowała otwarty umysł i własne zdanie. Pięknie mówiła czystą polszczyzną, była osobą wyjątkową, przede wszystkim oddaną innym.

Historia życia śp. Tekli Róży Marciniak spleta się z dziejami Lubrańca i w pełni zasługuje na pośmiertne nadanie tytułu Zasłużony dla Gminy Lubraniec.

Tekla Róża Marciniak zmarła 5 listopada 2002 roku, pochowana została na cmentarzu w Lubrańcu w rodzinnym grobie.

PRZEWODNICZĄCY
Rady Miejskiej w Lubrańcu
Andrzej Stawianowski
Piotr Stawianowski